

Posudek vedoucího diplomové práce

Diplomant: Markéta Škvorová

Téma a rozsah práce: Vyvlastnění nemovitostí

Předložená práce má celkový rozsah 111 stran, z toho 87 stran vlastního textu. Kromě úvodu a závěru je výklad členěn do čtyř částí věnovaných postupně vlastnictví a jeho ochraně, vyvlastnění nemovitostí, základní charakteristice právní úpravy vyvlastnění ve Velké Británii a úvahám *de lege ferenda*. Práci doplňují seznamy použitých zkratk a zdrojů, čtyři přílohy (obsahující kopie žádostí o informace podaných autorkou na Ministerstvo pro místní rozvoj ČR a odpovědi ministerstva) a povinné náležitosti (české a anglické shrnutí, abstrakty, klíčová slova).

Datum odevzdání práce: 8. května 2017

Aktuálnost (novost) tématu: Téma, které si autorka vybrala, není v oblasti práva životního prostředí, resp. pozemkového práva, nové, naopak jej lze považovat za téma tradiční, pravidelně se objevující i jako téma diplomových prací. Přesto se nejedná o téma vyčerpané, naopak jej lze považovat za (opětovně) aktuální v souvislosti se změnami, které do českého právního řádu – a konkrétně právní úpravy vyvlastnění – přinesl zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Autorka výklad české právní úpravy navíc doplňuje představením základních charakteristik právní úpravy britské, resp. anglické, což do zpracování tématu vnáší zajímavý komparativní prvek a zdroj inspirace pro návrhy *de lege ferenda*.

Náročnost tématu: V tématu se stýká právo veřejné s právem soukromým a jeho zpracování vyžaduje nejen orientaci ve značném množství právních předpisů a velmi dobré znalosti teorie práva, ale také zvládnutí metod vědecké práce, zejména analýzy a syntézy. Proto považuji téma za jedno z náročnějších, a to i přes poměrně velké množství odborné literatury, která k němu existuje.

Hodnocení práce: Předloženou diplomovou práci hodnotím jako nadprůměrnou, a to jak po stránce formální, tak obsahové. Z hlediska formálního oceňuji zejména velmi dobrou grafickou úpravu práce a takřka bezchybné odkazy na použité zdroje. Dvě drobné připomínky směřují jednak ke skutečnosti, že odkaz na monografii *Úvod do pozemkového práva* Martiny Frankové a kol. z roku 2014 není v poznámkách pod čarou ani jednou uveden jako úplný, vždy pouze ve zkrácené formě (poprvé v pozn. pod čarou č. 37), jednak k nejednotné formě zkrácených odkazů (srov. např. pozn. pod čarou č. 37, 71 a 73). V práci se vyskytuje jen minimum překlepů a chyb z nepozornosti, použitý styl je srozumitelný a až na výjimky čtivý. Struktura práce je logická, jednotlivé části výkladu na sebe navazují a názvy kapitol umožňují rychlou orientaci v textu. Co se týká obsahu, autorka téma zpracovává komplexně a podrobně, se snahou o identifikaci sporných míst právní úpravy, jejich kritické zhodnocení a návrh řešení. Práce je místy poněkud popisná, to je však u témat z oblasti platného práva pochopitelné, navíc popis v hodnocené práci zpravidla není samoučelný, ale slouží jako východisko k následné analýze, případně komparaci, a vlastním úvahám autorky. Kvalita výkladu se odvíjí od velmi dobré práce se zdroji, jak z pohledu kvantitativního (množství využitých zdrojů), tak kvalitativního (způsob jejich využití). Část věnovaná britské, resp. anglické, právní úpravě má pouze doplňkový charakter, přesto však má v práci svůj význam, neboť autorce nabízí možnost inspirace pro její úvahy *de lege ferenda* (v té souvislosti je třeba autorku pochválit za to, že tímto způsobem zhodnotila svůj studijní pobyt ve Velké Británii). Celkově práce prokazuje autorčin skutečný zájem o pojednávanou problematiku a její zodpovědný přístup k jejímu zpracování.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: S ohledem na výše uvedené konstatuji, že předložená práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce na Právnické fakultě UK, a doporučuji ji k ústní obhajobě s navrženým klasifikačním stupněm **v ý b o r n ě**.

Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě: Autorka se na str. 32 a násl. zabývá problematikou normování veřejného zájmu a konstatuje, že je přípustné (a dokonce potřebné), aby zákonodárce poskytoval výkonné moci „určitá vodítka pro posouzení veřejného zájmu“ (str. 32), avšak tato konkretizace veřejného zájmu „má ... určité meze“ (str. 33). Jsou tyto meze překročeny pouze označením konkrétních záměrů za veřejný zájem, nebo by ústavně nepřípustná byla i obecnější právní úprava (např. případné ustanovení zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, kterým by byla za veřejný zájem označena výstavba přehrad v územích vymezených v Politice územního rozvoje jako území chráněná pro akumulaci povrchových vod dle § 28a)? A bylo by možné rozhodnout o vyvlastnění, pokud by byl zákon svým obsahem zcela zjevně protiústavní, avšak členy Parlamentu ČR by nebyl dán návrh na jeho zrušení (viz též autorkou zmíněný zákon č. 168/2001 Sb., o dálničním obchvatu Plzně)?

V Praze dne 29. května 2017

.....
JUDr. Karolina Žáková, Ph.D.
vedoucí diplomové práce